

«شیعه سازی» و «سنی سازی» چه بلایی بر سر امت اسلامی می آورد!

حجت الاسلام و المسلمین دکتر احمد مبلغی

بین دو مقوله نباید خلط شود. یک وقتی بحث علاقه است. یعنی هرکس دوست دارد که دیگری هم به مذهب او درآید. شیعه دوست دارد بقیه شیعه شوند و سنی هم دوست دارد بقیه سنی شوند. اما یک وقت بحث پروژه است. یعنی من یک پروژه تعریف می کنم و بر اساس آن می روم و افراد را به دام می اندازم که به مذهب خودم درآورم. این جزو منطق اهل بیت «ع» نیست. در منطق اهل بیت «ع» شیعه شدن «پروسه» است نه «پروژه». شیعه شدن روند طبیعی خود را دارد. شیعه هم در این بازار بزرگ کالای فکری خود را عرضه کند. خود اهل بیت «ع» فرمودند محاسن کلام ما را بگویید. وقتی زیبایی های کلام اهل بیت «ع» در بازار کلام های مختلف عرضه شود، شیعه شدن به صورت طبیعی شکل می گیرد. در این صورت نه حساسیتی ایجاد می شود و نه اصطکاک.

تبشیر شیعی به ضرر شیعه است

«تبشیر شیعی» به ضرر شیعه است. ممکن است که چند نفر شیعه بشوند، اما اصطکاک و شکاف‌هایی ایجاد می‌شود که سبب دشمنی شیعه و سنی می‌شود. در این صورت آن روابط و مناسباتی که اسلام می‌خواهد میان امت اسلامی برقرار بشود، به هم می‌خورد. به فرض که کسی بتواند چند نفر را شیعه بکند، وقتی نسلی از اهل سنت از شیعه فراری می‌شوند، ضرر بسیار بزرگتری به تشیع وارد می‌شود. چه «شیعی‌سازی تبشیری» و چه «سنی‌سازی تبشیری»، در جامعه‌ای که می‌خواهد وحدت داشته باشد و حساسیت بین شیعه و سنی ایجاد نشود و همه به هم عشق بورزند و برادر یکدیگر باشند، باعث ایجاد رخنه در جامعه اسلامی می‌شود.

در امت رخنه ایجاد نکنید!

«شیعه‌سازی» و «سنی‌سازی» چند مولفه دارد. یک اینکه تو گمراه هستی! دوم اینکه مذهب گمراهی خود را رها کن و به سمت من بیا. مخاطبی که شما اینگونه با او سخن می‌گویید، کسی است که به معتقدات و مقدسات خودش عشق می‌ورزد و وقتی شما اینگونه با او سخن می‌گویید از شما دل چرکین می‌شود. دل چرکینی‌های مذهبی‌طوری نیست که در دل بماند و به ظاهر می‌آید و بازتاب اجتماعی پیدا می‌کند. این ترس به وجود می‌آید که آمده اند مذهب ما را از ما بگیرند! اینجاست که علمای آنها احساس خطر می‌کنند و به میدان می‌آیند. آن وقت آن تحابب و علاقه و ارتباطات از بین می‌رود و در امت واحد اسلامی رخنه ایجاد می‌شود. و خدا نکند که رخنه ایجاد شود! رخنه ام الفساد است. وقتی رخنه ایجاد شد دشمن می‌آید و نفوذ پیدا می‌کند. بدخواهان نفوذ پیدا می‌کنند. راه بر افراطی‌گری و تکفیر باز می‌شود. در چنین شرایطی ما که مامور بودیم محاسن کلام اهل بیت «ع» را بگوییم، این بزرگواران را در زندان و محاصره خودمان قرار می‌دهیم. دیگر ارتباطی وجود ندارد که بخواهیم گفتمان اهل بیت «ع» را ترویج کنیم.

چرا به توصیه‌های اهل بیت «علیهم السلام» عمل نمی‌کنیم؟!

ما باید منطق اهل بیت «ع» را دنبال کنیم. مگر اهل بیت «ع» فرمودند از ما پیشی نگیرید؟ در بین این همه روایت از اهل بیت، کجا پیدا میشود که این بزرگواران یک نفر سنی را شیعه کرده باشند؟! ائمه بهتر از ما می‌فهمیدند که فرمودند: «دعوا ما ینکرون» یعنی رها کنید کسانی را که عقاید شما را انکار می‌کنند. سر به سر آنها نگذارید. ما به این توصیه‌ها عمل نکردیم که امروز اهل بیت «ع» فقط شیعی شده‌اند. یک روزی معارف اهل بیت «ع» در تمام جهان اسلام رواج داشت. ائمه فرمودند که «دعوا ما ینکرون»، آن وقت ما اتفاقاً سر به سر ما ینکرون آنها می‌گذاریم! فرمودند علوم ما را نشر بدهید، ما می‌گردیم بدی‌های طرف مقابل را پیدا کنیم و نشر بدهیم! فرمودند محاسن کلام را بگویید،

ما زشتی های طرف مقابل را می گوئیم!

منبع: مجله الکترونیکی اخوت